

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U ZENICI
Broj: 43 0 Ps 224793 23 Ps
Zenica, 25.10.2024. godine

Općinski sud u Zenici, sutkinja Sanja Pavlić, u pravnoj stvari tužitelja Vipap videm Krško d.d., Tovarniška 18, Krško, koga zastupa punomoćnik Ivan Tomić, advokat iz Mostara, protiv tuženog Pet servis d.o.o., Zmaja od Bosne b.b., Zenica, koga zastupa punomoćnik Kenan Bajramović, advokat iz Zenice, radi isporuke robe - v.s. 50.000,00 KM, nakon neposredne, usmene, javne i glavne rasprave održane 26.09.2024. godine u prisustvu punomoćnika tužitelja Tomić Ivana, advokata iz Mostara i punomoćnika tuženog Bajramović Kenana, advokata iz Zenice, 25.10.2024. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Dužan je tuženi da tužitelju isporuči robu u vrijednosti od 3.545,89 EUR u roku od 30 dana.

Odbija se tužitelj sa preostalim djelom tužbenog zahtjeva da mu tuženi isporuči robe u vrijednosti od 21.934,50 EUR-a kao neosnovanim.

Dužan je tužitelj da tuženom namiri troškove u iznosu od 3.638,05 KM u roku od 30 dana.

Odbija se preostali zahtjev tužitelja i tuženog za naknadu troškova kao neosnovanim.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj u tužbi navodi da je od tuženog, kao dobavljača otpadnog papira, naručio znatnu količinu otpadnog papira, u skladu sa predračunima br. 38/22, 39/22 i 40/22, koje je poslao tuženi. Predračun br. 38/22 od 30.6.2022 na 14.250 Eura je tužitelj u cijelosti izmirio, ali je tuženi isporučio robe samo u vrijednosti od 5.394,61 Eura. Po predračunima br. 39/22 od 5.7.2022 i 40/22 od 7.7.2022, tužitelj je uplatio tuženom 16.625 Eura, ali roba po tim predračunima nije isporučena. Nadalje, navodi da pored više poziva tuženom da ispuni svoju obavezu ili vrati avans u iznosu od 25.480,39 eura, tuženi ne postupa po tom zahtjevu i poziva se na ranije obaveze tužitelja i želi izvesti prebijanje, pa da bi on nakon toga bio dužan samo 3.545,89 eura. Dalje navodi kako je potraživanje tuženog prema tužitelju predmet postupka prisilnog poravnanja u Sloveniji i kao takvo po zakonu ne može biti predmet prebijanja. Također, tužitelj nadležnost Suda određuje prema sjedištu Tuženog, a pravni osnov zasniva na činjenici da je roba plaćena i da nije isporučena, te na čl. 12 i dr. ZOO-a.

Shodno navedenom, tužitelj je predložio da Sud, makar i zbog propuštanja donese presudu kojom se tuženi obavezuje da tužitelju isporuči robu, tačnije, otpadni papir, u vrijednosti od 25.480,39 eura, kao i da nadoknadi troškove postupka tužitelju, sve u roku 15 dana, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Tuženi u odgovoru na tužbu ističe da spori i osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Nadalje, navodi kako su parnične stranke u višegodišnjoj poslovnoj saradnji ostvarili međusobni promet u iznosu od 314.406,60 EUR odnosno cca 615.000,00 KM. Nakon međusobnih zatvaranja obaveza, tuženi je ostao u obvezi da tužitelju isplati iznos od 3.545,89 EUR-a. Tuženi se obraćao tužitelju sa prijedlogom da mu tužitelj pošalje instrukcije za plaćanje iznosa od 3.545,89 EUR-a ili da mu isporuči robu u toj vrijednosti sve po dispoziciji tužitelja, međutim tužitelj se ogлуšio na pozive tuženog i podigao predmetnu tužbu.

Shodno navedenom, tuženi predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja u cjelosti kao nesnovan, te da se tužitelj obaveže na troškove postupka s obzirom da tuženi nije dao povod za vođenje ovog postupka.

Na pripremnom ročištu održanom dana 14.02.2024. godine, punomoćnik tužitelja je ostao kod tužbenog zahtjeva i pravnih stavova koje je obrazložio podneskom od 14.02.2024. godine.

Na pripremnom ročištu punomoćnik tuženog je u cijelosti ostao kod odgovora na tužbu, uz napomenu da obaveza tuženog prema tužitelju iznosi 3.545,89 Eura koju činjenicu tuženi ne spori, te ističe da su netačni navodi da obaveza tuženog iznosi 50.000,00 KM. Tuženi je naveo da je prije podnošenja tužbe u nekoliko navrata pozivao tužitelja da dostavi instrukcije za plaćanje iznosa od 3.545,89 Eura, na način da dostavi transakcijski račun na koji želi da se navedena sredstva uplate, ili da se tužitelj izjasni da li želi da se navedena obaveza u iznosu od 3.545,89 Eura, zatvori isporukom robe ili na drugi način, međutim tužitelj na navedene pozive tuženog nije dostavio odgovor.

Tuženi je također izjavio da se ne može očitovati na podnesak tužitelja od 14.02.2024. godine, kao i da se protivi istom, te svim dokaznim prijedlozima, izuzev vještačenju, jer smatra da u konkretnom slučaju ukoliko i postoje određene činjenice u vezi vođenja postupka pred Organima Republike Slovenije, smatra da predmetni pravni odnos nije predmet prisilne naplate nego obaveza u iznosu od 3.545,89 Eura koja proizilazi iz redovne poslovne saradnje. Također, smatra da je mjerodavno pravo u ovom slučaju pravo Bosne i Hercegovine, te tvrdnja punomoćnika tužitelja kojom se navodi da tuženi ima pravo na isplatu samo 15 % od ukupnog iznosa nije u skladu sa Ustavom BiH, pravo na imovinu, a da svakako navedeno nije od značaja za ovu pravnu stvar budući da navedeno nije predmet ovog pravnog odnosa.

Punomoćnik tužitelja je podneskom od 14.02.2024. godine istakao da ostaje kod tužbe i u smislu čl. 63 i 102 ZPP-a objašnjava svoj pravni stav pa navodi da pozivanje tuženog na prebijanje (kompenzaciju) nije osnovano. Navodi da Okružni Sud (Okrožno Sodišće V Krškem) u Sloveniji je dana 3.11.2021. godine, donio Rješenje pod brojem St 1803/2021 (Sklep, zaključak) o početku postupka prisilnog poravnanja. Od toga momenta dužnik više ne može retrospektivno više plaćati obaveze, a povjerioci ih moraju prijaviti u postupku. Navodi zatim, u skladu sa slovenačkim zakonom Sud je sastavio spisak- konačni spisak provjerenih potraživanja koje su povjerioci podnijeli u postupku, a Pet servis - tuženi je pod brojem 711. Postupak se završava Rješenjem kojim se potvrđuje prisilno poravnanje, tim Rješenjem postupak je zaključen, sud je nagodbu potvrdio i odlučio da svi povjerioci neobezbjeđenih potraživanja, a to je i Pet servis d.o.o. - tuženi imaju pravo na isplatu samo 15% od ukupnog iznosa sa novim rokom dana 31.12.2025. godine. Naveo je i kako je sva navedena dokumentacija javno dostupna na web stranici Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidencije i usluge - <https://www.ajpes.si/eObjave/default.asp>. Dalje, navodi da to znači da dužnik (VIPAP) ne može plaćati prije 31.12.2021 godine. Postupak prisilnog poravnanja uređen je Zakonom o finansijskom poslovanju, stečajnom postupku i prinudnom raskidu - <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO4735>, te je bitno je da, prema slovenačkom zakonu, VIPAP ne može platiti PET SERVISU svoju obavezu, jer bi se time prekršila pravila postupka prisilnog poravnanja. Navodi da PET SERVIS ne može zadržati novac koji je primio kao plaćanje za uslugu koju nije izvršio, te da njegovo potraživanje prema VIPAP-u neće dospjeti do 31. decembra 2025. godine u iznosu od 3.170,53 eura, tako da ga ne može kompenzirati. Dakle, nisu se stekli uslovi za prebijanje na što se poziva tuženi, kako zbog kogentnih odredbi slovenačkog zakona o prisilnom poravnanju tako i zbog odredbi našega ZOO.

Na ročištu za glavnu raspravu 23.05.2024. godine punomoćnik tužitelja je izjavio da u cijelosti ostaje kod činjeničnih navoda iz tužbe i predloženih dokaza, dok je punomoćnik tuženog izjavio da u cijelosti ostaje kod činjeničnih navoda iz odgovora na tužbu i navoda iz dosadašnjeg toka postupka i predloženih dokaza.

Na nastavku ročišta za glavnu raspravu 26.09.2024. godine, punomoćnik tužitelja je izjavio da u cijelosti ostaje kod činjeničnih navoda iz tužbe i predloženih dokaza, dok je punomoćnik tuženog izjavio da u cijelosti ostaje kod činjeničnih navoda iz odgovora na tužbu i navoda iz dosadašnjeg toka postupka i predloženih dokaza.

U dokaznom postupku provedeni su dokazi uvidom i čitanjem u nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke od 05.04.2024. godine, saslušanjem tuženog u svojstvu parnične stranke P. H., saslušanjem svjedoka P. E., te uvid u čitanje u: Predračun broj: 38/22 od 30.06.2022. godine, Predračun broj: 39/22 od 05.07.2022. godine, Predračun broj: 39/22 od 05.07.2022. godine, Predračun broj: 40/22 od 07.07.2022. godine, Odgovor tuženog povodom zahtjeva tužitelja u vansudskom postupku, od 28.12.2022. godine, Izjava tuženog PET SERVIS d.o.o. Zenica, o prebijanju međusobnih potraživanja i

poziv za izjašnjenje o načinu izmirenja preostalih obaveza od 27.12.2022. godine, sa potvrdom o prijemu pošiljke, Izvod iz poslovnih knjiga tužitelja - Financijska kartica, Odgovor na dopis od 28.12.2022. godine, sa potvrdom o prijemu pošiljke, Sklep (Rješenje) od 03.11.2021. godine Suda u Krškom, prevedeno od strane sudskog tumača, Sklep (Rješenje o potvrdi) o potvrdi prisilnog poravnjanja od 06.07.2023. godine Suda u Krškom, prevedeno od strane sudskog tumača, Konačni spisak provjerenih potraživanja, tužitelj naveden pod brojem 711., prevedeno od strane sudskog tumača.

Sud je provedene dokaze cijenio svake pojedinačno ili međusobnoj vezi, kako je to propisano odredbom člana 8. Zakona o parničnom postupku (Sl. novine F BiH broj: 53/3, 73/5, 19/6 i 98/15) pa je kao u izreci odlučio iz slijedećih razloga.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužitelja za isporuku robe, otpadnog papira u vrijednosti od 25.480,39 EUR-a.

Među strankama nije sporan osnov, sporna je visina tužbenog zahtjeva.

U svom nalazu i mišljenju od 05.04.2024. godine vještak ekonomske struke je konstatovao da analizom analitičkih kartica koje je dostavio tuženi, proizilazi da su uredno evidentirane sve promjene, te da je tuženi evidentirao dug prema tužitelju u ukupnom iznosu od 6.938,90 KM. Razlika između ovog iznosa i gore navedenog iznosa od 6.935,16 KM (3,74 KM) je nastala kao posljedica kursnih razlika prilikom dugoročnog knjiženja promjena od strane tuženog. Naveo je da kao relevantan podatak treba uzeti onaj koji je iskazan u valuti BAM prikazan na analitičkoj kartici tuženog. Naveo je da članom 336. Zakona o obligacionim odnosima F BiH se propisuje da dužnik može prebiti potraživanje koje ima prema povjeriocu sa onim što ovaj potražuje od njega, ako oba potraživanja glase na novac ili druge zamjenjive stvari istog roda i iste kakvoće ako su oba dospjela, a član 337. Zakona o obligacionim odnosima F BiH propisuje da prebijanje ne nastaje čim se steknu uslovi za to, nego je potrebno da jedna strana izjavi drugoj da vrši prebijanje, te da se poslije izjave o prebijanju smatra da je prebijanje nastalo onog momenta kada su se stekli uslovi za to. Uzimajući u obzir navedene odredbe Zakona o obligacionim odnosima F BiH, kao i to da je pravno pitanje da li se odredbe slovenačkog Zakona o finansijskom poslovanju, stečajnom postupku i prinudnom poravnanju (ZFPPIPP), koji je osnov za donošenje gore navedenog Rješenja o pokretanju postupka prisilnog poravnjanja, mogu primjenjivati u Bosni i Hercegovini, vještak je mišljenja da dug tuženog prema tužitelju iznosi 6.938,90 KM.

U svom iskazu zakonski zastupnik tuženog je naveo da poznaje firmu Vipap videm Krško d.d., te da se oni bave prikupljanjem ambalažnog otpada na teritoriji Bosne i Hercegovine i prodajom istog u fabrike za reciklažu. Navodi da pošto je Vipap jedna od njih imali su saradnju sa njima nekih 5 do 6 godina konstantno. Na pitanje punomoćnika tuženog, na koji način se odvijala saradnja i koliko su okvirno prometa sa njima ostvarivali, zakonski zastupnik tuženog je odgovorio da su na početku svakog mjeseca dogovarali cijene robe koje isporučuju prema njima jer su cijene berzanskog tipa. Nakon toga bi im slali robu šleperskim kamionima, a oni bi je plaćali u roku od 30 do 90 dana. Navodi kako su u toku saradnje ostvarili promet otprilike oko 600.000,00 KM. Navodi kako uplate tužitelja nisu bile tačno u roku po dospijeću, ali su plaćane u roku, najdalje od 90 dana, te da takvo plaćanje nije bilo problem jer su ostvarivali velike promete i uvijek su ih pratili sa plaćanjem, te je kako navodi, dopustivo u saradnji sa velikim fabrikama. Također, navodi da Pet servis nema nikakvu obavezu prema tužitelju, oni imaju ekstremno knjigovodstvo koje im vodi knjige i svake godine prave presjek stanja sa svim njihovim kupcima i dobavljačima, a u skladu sa zakonima Bosne i Hercegovine te su isti uradili i sa Vipapom kada su kompenzirali dugovnu i potražnu stranu, tada je ostalo duga Pet servisa oko 3.000,00 Eura koji su im spremni uplatiti ili namiriti sa čim se oni nisu složili i podnijeli tužbu. Napominje da cjelokupan asortiman roba kupuju na tržištu BiH i posluju isključivo po njihovim zakonima tako da njihovu tužbu nije spreman prihvatiti. Navodi i da nisu u obavezi isporučiti robu u vrijednosti od 50.000,00 KM. Na pitanje da li je imao obavezu da krajem decembra 2022. godine shodno odredbama Zakona o obligacionim odnosima izvrši prebijanje međusobnih potraživanja te upute poziv za izjašnjenje o načinu izmirenja preostale obaveze u iznosu od cc 3.500 Eura, odgovorio je da imaju ekstremno knjigovodstvo koje svake godine ravna obaveze kupaca i dobavljača kako bi znali stanje na taj dan, te su tako uradili i sa Vipapom Krško. Takođe je naveo da postoji obaveza po Zakonu o računovodstvu da vrše

usaglašavanje stanja, te su zbog toga vršili usaglašavanje istog. Naveo je da tužitelj nikada nije odgovorio na poziv za izjašnjenje o načinu izmirenja preostale obaveze u iznosu od cc 3.500 Eura, tačnije nikada se nisu izjasnili. Također, tužitelj nije nikada odgovorio na izjavu o prebijanju međusobnog potraživanja. Na pitanje punomoćnika tužitelja da li je zakonski zastupnik tuženog bio direktor u doba kada je nastao sporni odnos, isti je odgovorio da jeste, te da je zapravo direktor od osnivanja Pet servisa 2014. godine do danas, te ističe kako je ovo prvi spor. Također, naveo je da ambalažni otpad podrazuimijeva papir, karton, najlon, plastika, s tim da su sa Vipapom radili isključivo papir, odnosno smeđi i novinski papir, što oni koriste u svojim pogonima prerade. Naveo je i da su svojim kamionima slali robu i da je to navedeno na svakoj narudžbenici, tačnije navedeno je paritet DAP Krško.

U svom iskazu svjedok P. E. je navela da joj je poznata firma Vipap videm Krško d.d., jer su radili sa njima godinama. Navela je i da su kroz poslovnu saradnju ostvarili određeni predmet roba u iznosu od cca 600.000,00 KM. Dalje je navela da u pomenutoj firmi obavlja poslove komercijaliste, fakturiste i da ista posjeduje suvlasnička prava 50% u firmi, i upoznata je sa finansijama tuženog. Nadalje, navela je da se njihova poslovna saradnja, tačnije saradnja između tužitelja i tuženog odvijala na način da su oni njima isporučivali robu, zatim istu fakturišu onako kako se na mjesečnom nivou dogovore i tako iz mjeseca u mjesec, te da tužitelj nije bio uredan u plaćanju, te su isti plaćali robu u roku od 30, 60 i 90 dana. Također, negirala je tužiteljevu tvrdnju da tuženi nije izvršio obavezu isporuke robe otpadnog papira u vrijednosti od 50.000,00 KM, te ističe da su robu koja je bila naručena od tužitelja, sa njihove strane uredno isporučena. Dalje, kako je krajem 2022. godine izvršeno prebijanje međusobnih potraživanja i obaveza, navodi da je tuženi ostao u obavezi prema tužitelju isplatiti iznos od cca 7.000,00 KM. Također, pozvali su tužitelja da im dostave informaciju na koji način da obavezu u iznosu od 7.000,00 KM, zatvore, ali se nisu nikada oglasili. Na pitanje punomoćnika tuženog da li se tužitelj protivio nakon što su tuženi poslali kompenzaciju, te da li je tužitelj navedenoj kompenzaciji prigovarao, te da li se istoj protivio, svjedok P. E. je navela da nisu dobili nikakav odgovor, te da su samo dobili tužbu nakon nekog vremena.

Iz Rješenja o pokretanju postupka prisilnog poravnanja od 03.11.2021. godine proizilazi da se pokreće postupak prisilnog poravnanja nad dužnikom Vipap videm Krško d.d., te da predlagatelj mora u roku od 15 dana od dana prijema ovog rješenja uplatiti predujam za troškove postupka prisilnog poravnanja u iznosu od 33.367,79 EUR. Ukoliko predlagatelj u ostavljenom roku ne bude platio predujam za pokriće troškova prisilnog poravnanja, sud će obustaviti postupak.

Iz Rješenja o potvrdi prisilnog poravnanja od 06.07.2023. godine proizilazi da je nad dužnikom Vipap videm Krško d.d. potvrđeno zaključeno prisilno poravnanje za redovna potraživanja povjerilaca, da se potvrđuje poravnanje za osigurana potraživanja povjerilaca sa sljedećim sadržajem: odlaže se dospijeće plaćanja osiguranih potraživanja do kraja zadnjeg dana u 2022. godini, a nakon toga se dužnik obavezuje na plaćanje 15% glavnice najkasnije do 31.12.2023. godine, 15% glavnice najkasnije do 31.12.2024. godine, 15% glavnice najkasnije do 31.12.2025. godine, 15% glavnice najkasnije do 31.12.2026. godine, 40% glavnice najkasnije do 31.12.2027. godine, da je sastavni dio dispozitiva popis osiguranih potraživanja, utvrđenih u postupku prisilnog poravnanja od 09.11.2022. godine, da je u popis pod renim brojem 711 upisan Pet Servis d.o.o. Zenica sa iznosom od 21.136,85.

Iz Predračuna 38/22 od 30.06.2022. godine proizilazi da vrijednost robe iznosi 14.250,00 KM.

Iz Predračuna 39/22 od 05.07.2022. godine proizilazi da vrijednost robe iznosi 14.250,00 KM.

Iz Predračuna 40/22 od 07.07.2022. godine proizilazi da vrijednost robe iznosi 7.375,00 KM.

Iz Odgovora na dopis od 28.12.2022. godine, proizilazi da tuženi ima obavezu prema tužitelju u iznosu od 3.545,89 EUR te je istog pozvao da se izjasni o načinu izmirenja iznosa od 3.545,89 EUR odnosno da tužitelj dostavi instrukcije za plaćanje navedenog iznosa ili da se izjasni da li traži da se navedena obaveza zatvori isporukom robe.

Iz Izjave tuženog PET SERVIS d.o.o. Zenica, o prebijanju međusobnih potraživanja i poziva za izjašnjenje o načinu izmirenja preostalih obaveza od 27.12.2022. godine, sud je utvrdio da PET SERVIS d.o.o. Zenica izjavljuje da vrši prebijanje koje ima prema tužitelju u iznosu od 21.136,85 EUR, sa dijelom potraživanja koje tužitelj ima prema tuženom, da shodno tome, međusobno potraživanje / obaveza u iznosu

od 21.136,85 EUR je zatvoreno, te preostala obaveza PET SERVIS d.o.o. Zenica prema VIPAP VIDEM KRŠKO D.D. iznosi 3.545,89 EUR, pa ih tuženi i poziva da se izjasne o načinu izmirenja navedenog iznosa, odnosno da tužitelj dostavi instrukcije za plaćanje navedenog iznosa ili da se izjasne da li traže da se navedena obaveza zatvori isporukom robe u vrijednosti od 3.545,89 EUR.

Iz Izvoda iz poslovnih knjiga tužitelja- Finansijske kartice, sud je utvrdio da ukupan dug tuženog prema tužitelju iznosi 6.938,90 KM.

Sud je cijenio i ostale dokaze i navode tuženog, ali isti nisu od uticaja na drugačije rješenje u ovoj pravnoj stvari.

Poslovni odnos između tužitelja i tuženog u konkretnoj pravnoj stvari ima elemente ugovora o prodaji iz člana 454. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list RBiH“, broj: 2/92, 13/93 i 13/94 i „Službene novine FBiH“, broj: 29/03 i 42/11).

Zakonom o rješavanju sukoba interesa sa propisima drugih zemalja u određenim odnosima (Sl. List SFRJ, br.43/082 I 72/82-1645, Sl. List R BiH 2/92-5, 13/94-189) u članu 20 stav 1 tačka 1 je propisano da ako nije izabrano mjerodavno pravo i ako posebne okolnosti slučaja ne upućuju na drugo pravo, kao mjerodavno pravo primjenjuje se: za ugovor o prodaji pokretnih stvari - pravo mjesta gdje se u vrijeme prijema ponude nalazilo prebivalište odnosno sjedište prodavca.

S obzirom na navedenu odredbu kao mjerodavno pravo primjenjuje se pravo mjesta prodavca, a u ovom slučaju to je mjesto tuženog.

Iz provedenih dokaza sud je zaključio da su, a što nisu sporili ni tužitelj ni tuženi, tužitelj i tuženi bili u dugogodišnjoj poslovnoj saradnji.

Među parničnim strankama nije sporno da je tuženi tužitelju po predračunima se obavezao da isporuči robe u vrijednosti od 25.480,39 KM, a da je tužitelj tuženom po navedenim predračunima isplatio avans u iznosu od 25.480,39 KM.

Među parničnim strankama je sporan iznos robe koju bi tuženi trebao isporučiti tužitelju. Tužitelj smatra da se prebijanja ne može izvršiti jer tužitelj traži od tuženog da izvrši činidbu u obliku isporuke robe, dok tuženi smatra da je dug tuženog iznosi 6.938,90 KM s obzirom na dostavljenu Izjavu o kompezaciji.

Iz provedenih dokaza, a naročito uzimajući u obzir nalaz i mišljenje sudskog vještaka, za koji sud smatra da je sačinjen u potpunosti prema pravilima struke i nauke, sud zaključuje da je tuženi tužitelju poslao Izjavu o kompezaciji međusobnih potraživanja i poziv za izjašnjenje o načinu izmirenja preostale obaveze od 27.12.2022. godine u kojoj tuženi navodi da obaveze tužitelja prema tuženom iznose 21.138,85 EUR-a, a obaveze tuženog prema tužitelju 24.682,74 EUR-a, te da je dug tužitelja prema tuženom nakon zatvranja međusobnih potraživanja/obaveza iznosi 3.545,89 EUR-a, te da je vještak mišljenja da dug tuženog prema tužitelju iznosi 6.938,90 KM.

Sud smatra da dostavljenom Izjavom prestaju međusobna potraživanja između tužitelja i tuženog, te stoga nisu osnovana pozivanja tužitelja na Rješenje o potvrdi prisilnog poravnjanja Okružnog suda u Krškom od 07.03.2023. godine, s obzirom da je Izjava od strane tuženog dostavljena 28.12.2022. godine te da se od tada računa da prestaju međusobna potraživanja između tužitelja i tuženog.

Odredbom čl. 336. ZOO_je propisano da dužnik može prebiti potraživanje koje ima prema povjeriocu sa onim što ovaj potražuje od njega, ako oba potraživanja glase na novac ili druge zamjenjive stvari istog roda i iste kakvoće i ako su oba dospjela.

Sud smatra da su ispunjeni uvjeti iz navedenog člana s obzirom da kako je to naveo i vještak ekonomske struke i tužitelj i tuženi su dostavili svoje analitičke kartice u kojima su navedeni iznosi potraživanja tužitelja odnosno tuženog.

Odredbom čl. 337. ZOO je propisano da prebijanje ne nastaje čim se steknu uslovi za to nego je potrebno da jedna strana izjavi drugoj da vrši prebijanje, te da poslije izjave o prebijanju smatra se da je prebijanje nastalo onog časa kad su se stekli uslovi za to.

Uzimajući u obzir navedenu odredbu zakona sud smatra da su se stekli uslovi za prebijanje, odnosno da s obzirom da je tuženi dostavio Izjavu o prebijanju tužitelju 28.12.2022. godine da se smatra da je prebijanje nastalo.

Sud zaključuje da dug tužitelja nakon izvršenog prebijanja iznosi 6.938,90 KM, (3.545,89 EUR), pa kako tužitelj traži da se tuženi obaveže na isporuku robe, to je sud i odlučio kao u izreci i obavezao tuženog da tužitelju isporuči robe u vrijednosti od 3.545,89 EUR.

Troškovi tužitelja se, prema opredijeljenom troškovniku, odnose na troškove pokušaja vanskudskog rješenja u iznosu od 240,00 KM + 40,80 KM PDV-a, za sastav tužbe po punomoćniku - advokatu u iznosu od 1.080,00 KM + PDV u iznosu od 183,60 KM, troškove zastupanja punomoćnika tužitelja na pripremnom ročištu dana 14.02.2024. godine, troškove zastupanja punomoćnika tužitelja na ročištu za glavnu raspravu dana 05.04.2024. godine, u iznosima od po 1.080,00 KM + PDV u iznosu od po 183,60 KM, troškovi zastupanja na nastavku ročišta za glavnu raspravu dana 26.09.2024. godine u iznosu od 1.080,00 KM + PDV u iznosu od 183,60 KM, troškovi sudske takse na tužbu u iznosu od 300,00 KM i 300,00 KM na presudu, ukupno 7.485,24 KM.

Sud je odbio tužitelja sa zahtjevom za troškove odsustva iz kancelarije u iznosu od 1.440,00 KM i troškove pokušaja vanskudskog rješenja u iznosu od 240,00 + PDV u iznosu od 40,80 KM, kao i iznos od 540,00 KM za nastavak glavne rasprave, ukupno 2.260,80 KM, ukupno tužitelju pripada 5.224,44 KM.

Zbog izloženog tužitelj je odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka u dijelu zahtjeva za naknadu troškova u kojem tužitelj potražuje troškove koji nisu bili potrebni radi vođenja parnice.

Pored zahtjeva tužitelja za naknadu troškova postupka, zahtjev za naknadu troškova postupka, koji se odnose na sastav odgovora na tužbu u iznosu od 1.223,82 KM (1.046,00 KM +PDV u iznosu od 177,82 KM), zastupanje na pripremnom ročištu od po 1.538,55 KM (1.315,00 KM+PDV 223,55 KM), kao i zastupanje na nastavku ročišta za glavnu raspravu u iznosu od 769,28 KM (675,50 KM+PDV 111,78 KM), što ukupno iznosi 5.070,20 KM, postavila je i tužena.

O troškovima postupka sud je odlučio primjenom odredbe člana 386. stav 2. i 387 st. 2. u vezi sa čl. 396. st. 1 Zakona o parničnom postupku FBiH i i Zakona o sudskim taksama ze-do kantona („Sl. novine Ze-do kantona“, broj: 12/09, 4/11, 7/11, 2/12 i 9/13).

S obzirom da je tuženi uspio u postupku u procentu 86,09 % to mu pripadaju troškovi u iznosu od 4.364,73 KM.

Tužitelju se, s obzirom da je neuspjeh tužitelja uspjeh tuženog, dosuđuju troškovi postupka u ukupnom iznosu od 726,71 KM u procentu 13,91, a sa zahtjevom u iznosu od 2.260,80 KM se odbija kao neosnovanim.

Procesnim prebijanjem troškova tužitelja i tuženog prozilazi da je tužitelj tuženom dužan troškove postupka u iznosu od 3.638,05 KM.

Nagrada je odmjerena u skladu sa odredbom člana 12. a u vezi sa članom 13. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Sl. novine F BiH“ broj: 22/04).

Tužitelju nisu priznati troškovi nagrade za vrijeme po tarifnom broju 9. troškovi odsustvovanja iz kancelarije, jer su ti troškovi očito nastali uslijed činjenice da je tužitelj kao punomoćnika angažovao advokata čije sjedište nije na području postupajućeg suda. Međutim, u konkretnom slučaju, a imajući u vidu vrstu i složenost spora, visinu vrijednosti spora, angažovanje advokata čije je sjedište izvan područja suda ne može se smatrati neophodnim za vođenje ove parnice, pa se tako ni troškovi nastali uslijed toga ne mogu smatrati troškovima potrebnim radi vođenja parnice, zbog čega tužitelju ne pripadaju troškovi prevoza (stav izražen u Odluci Ustavnog suda BiH broj AP - 1398/14 od 11.01.2017. godine i AP-2778/17 od 13.03.2018. godine, a što je i u skladu sa Panelom za ujednačavanje sudske prakse iz građanske oblasti, na kojem su sudjelovali predstavnici Suda Bosne i Hercegovine, Vrhovnog suda Federacije BiH, Vrhovnog suda Republike Srpske i Apelacijskog suda Distrikta Brčko BiH, održanom 30.01.2014. godine, kao i odlukom Kantonalnog suda u Zenici broj 43 0 Mals 142233 18 Pž od 20.02.2018. godine).

Zbog izloženog tužitelj je odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka u dijelu zahtjeva za naknadu troškova u kojem tužitelj potražuje troškove koji nisu bili potrebni radi vođenja parnice, kao i sa dijelom zahtjeva za naknadu troškova koji nije u skladu sa odredbom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u F BiH i nije postavljen u visini koja ne prelazi ograničenje iz čl. 31. stav 5. Zakona o advokaturi F BiH.

Slijedom izloženog, a primjenom citiranih odredaba, odlučeno je kao u izreci presude.

PRAVNA POUKA

Protiv ove presude može se izjaviti
žalba u roku od 30 dana od dana prijema
presude i to zbog povrede odredaba parničnog
postupka i pogrešne primjene materijalnog prava.
Žalba se podnosi Kantonalnom sudu Zenica, putem ovog suda
u tri istovjetna primjerka.

SUTKINJA
Sanja Pavlić